

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Víctor Mora

Tot i que previsible, per la llarga malaltia que suportava, la mort de Víctor Mora m'ha deixat colpidat. És recordat sobretot pel seu famós còmic *El Capitán Trueno*, però seria bo de recordar que, ultra guionista d'aquest i tants d'altres còmics –acompanyat per l'il·lustrador valencià Ambrós–,

Víctor Mora era un excel·lent escriptor. N'hi ha prou de recordar novel·les de tanta categoria literària com *Perduts al parking*, *Els plàtans de Barcelona* (quina esplèndida novel·la!), *La pluja morta* o *El tramvia blau*, entre la trentena que havia publicat.

Víctor Mora era un home d'esquerres, d'arrelades conviccions, fins a l'extrem que va ser empresonat pel sinistre comissari Creix, va patir l'exili i va veure amb astorament que *Els plàtans de Barcelona* va ser censurada i prohibida: es va publicar en francès el 1966 i en català hagué d'esperar al 1972. Víctor Mora va ser nomenat pel govern francès Cavaller de les Arts i les Lletres el 1991, i la Generalitat de Catalunya li

Era un home d'esquerres. Conversar amb ell sobre política era estimulant: un exemple d'honestat i de recerca de la justícia

va concedir la Creu de Sant Jordi el 1997; també va rebre el premi del Saló del Còmic de Barcelona.

Traduït a diverses llengües, Mora tenia diversos premis per la seva obra en català (sempre va ser fidel a la llengua, com a novel·lista): el Víctor Català, el Joan Creixells i el Fiter i Rossell.

També va ser traductor, va fer entrevistes d'alta volada (la majoria reunides al seu llibre *Converses a París*), com ara a Pablo Neruda o Miguel Àngel Asturias.

Deia que Víctor Mora era un home d'esquerres. I també els seus personatges, inclòs el Capitán Trueno. Conversar amb ell sobre política era estimulant: un exemple d'honestat i de recerca de la justícia.

Altrament, els qui vam tenir la sort de tractar-lo podem afirmar que era un home afable i educat, amb una veu suau i unes conviccions profundes.

Reivindico el Víctor Mora escriptor, perquè no ens podem permetre el luxe de prescindir d'ell. Espero que la meritòria Fundació Víctor Mora no deixi de repetir-nos-ho. Adéu, amic.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Votar per Nadal

La política també va per modes. Fa uns anys, el seu exercici era "l'art de fer feliç la gent". Ara, al contrari, es tracta de situar les eleccions el dia de Nadal. No es pensin: hi haurà gent que se sentirà feliç de la coincidència. Em vénen al cap tots aquells que des de fa anys ens repeteixen que Nadal i els dies adjacents són una tabarra odiosa, un frenesí insofrible, una adoració al consumisme, aquestes coses que es diuen per fer-se l'interessant o per bona fe. Aquest any podran dedicar els dies adjacents al seguiment de la campanya electoral i al recompte de vots i, amb una mica de sort, el dia en qüestió els tocarà ser membres de mesa, que és una mesa amb cap de taula però sense els cunyats, sense els sogres i sense el tió atabalat. Un entrepà al migdia, una ampolla d'aigua a morro, i ai, *fillus*, que bé que s'hi està, a l'escalf de l'urna.

Ens volen fer beure a galets. He dit "a galets", en plural. A galet, també. Es tracta d'una maniobra perquè el PSOE s'avingui al fet que el PP pugui formar govern. Si hi ha govern ara, no hi haurà eleccions el dia de Nadal. Fa anys,

“El PP es vol menjar els torrons governant, a precari o del tot

quan el PSOE començava a governar i necessitava demostrar que el "canvi" era una realitat, TVE va projectar *Rosemary's baby* (*La llavor del diable*), la nit de Nadal. Com que la pel·lícula explica el natalici de l'Anticrist, el PP i el clero es van estripar les vestidures. Ara és el PP el que no santifica la festa principal de l'any. Felipe González, citant Benito Craxi, deia: "És d'esquerres el que fan les esquerres." En justa correspondència, és de dretes el que fan les dretes. Votar el dia de Nadal és de dretes. Descarregar la responsabilitat en el PSOE per no haver permès al PP governar, però la maniobra dia-

bòlica és del PP. La mateixa TVE controlada pel PSOE va emetre el Dijous Sant següent *Viridiana*, la pel·lícula que fa mofa del Sant Sopar. A veure el PP com ho supera i quina sorpresa ens prepara en cas que anem a unes quartes eleccions, per Pasqua.

Per indicar que a algú se li acaba el contracte abans de final d'any es diu "no es menjarà els torrons en el seu càrrec". El PP es vol menjar els torrons governant, en funcions o amb atribucions plenes. Rient, rient, farà cinc anys que governa amb la majoria absoluta que les dues últimes eleccions li han negat. Aneu-li al darrere amb un flabiol sonant... O amb la simbomba fosca.

Salvat-Papasseit era anarquista i aproximadament agnòstic, però ho va preveure: "Demà, posats a taula, oblidarem els pobres –i tan pobres com som–. Jesús ja serà nat. Ens mirerà un moment a l'hora de les postres, i després de mirar-nos arrencarà a plorar." Quan diu postres vol dir els torrons i vol dir la poma dels membres de la mesa. Pobres? Miserables. N'hi ha per arrencar a plorar i arrencar a córrer.